

Sygn. akt: I C 1170/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 04 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Witold Cieślik

Protokolant: Ewelina Kurdziel

po rozpoznaniu w dniu 04 lutego 2013 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa A. T.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powódki A. T. kwotę 8.000 złotych (osiem tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 02 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.071,99 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje stronom, aby uiścili na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Lubinie) następujące kwoty tytułem brakujących kosztów postępowania:

- powódka 66,68 zł,

- strona pozwana 133,32 zł.

Sygn. akt I C 1170/12

UZASADNIENIE

Powódka A. T. domagała się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. w W. na jej rzecz kwoty 8 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 02.06.2012 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia zgodnie z art. 445§1 k.c. oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1 200 zł i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu podała, że w dniu 23.01.2012 r. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego została poszkodowana, zaś sprawca powyższego zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. Wskazała także, iż jeszcze w dniu wypadku zgłosiła się do (...) Centrum (...) w L. na Izbę Przyjęć, gdzie rozpoznano skręcenie kręgosłupa szyjnego i piersiowego, przepisano leki przeciwbólowe, zalecono noszenie kołnierza ortopedycznego i wizyty kontrolne w poradni ogólnej. Uzasadniała poza tym, że kontynuowała leczenie w poradni ortopedycznej i neurologicznej w związku z odczuwanymi bólami w okolicy szyjno – karkowej i ograniczeniem ruchomości odcinka szyjnego kręgosłupa, a także odbyła jedną wizytę u lekarza psychologa z uwagi na silny lęk przed jazdą samochodem, uporczywe wspomnienia z wypadku, drażliwość i nerwowość. Powódka argumentowała również, iż na skutek przedmiotowego zdarzenia przez dłuższy czas borykała się z uporczywymi i męczącymi dolegliwościami

bólowymi głowy, kręgosłupa szyjnego i piersiowego w związku z czym musiała zrezygnować z amatorskiego trenowania siatkówki. Według powódki, przyznane jej i wypłacone przez stronę pozwaną zadośćuczynienie w kwocie 2 000 zł jest zaniżone i nie odpowiada rozmiarowi doznanej przez nią szkody.

Strona pozwana (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że powódka w wyniku przedmiotowego zdarzenia doznała skręcenia kręgosłupa szyjnego i piersiowego niewielkiego stopnia, a jej leczenie zostało zakończone z uwagi na prawidłową ruchomość odcinka szyjnego, równe napięcie mięśni przykręgosłupowych, a także sprawne ruchowo kończyny górne. Według strony pozwanej wypłacone dotąd powódce zadośćuczynienie w kwocie 2 000 zł jest adekwatne do rozmiaru poniesionej przez nią krzywdy i w całości wyczerpuje jej roszczenie z tego tytułu.

W piśmie procesowym z dnia 31.12.2012 r. powódka rozszerzyła powództwo do kwoty 12 000 zł, domagając się zasądzenia od strony pozwanej na swoją rzecz kwoty 8 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 02.06.2012 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 4 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia rozszerzenia powództwa do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23.01.2012 r. powódka uczestniczyła w zdarzeniu komunikacyjnym, w którym została poszkodowana. Sprawca powyższego zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej (...) S.A. w W..

dowód: akta szkody

zeznania świadka S. T. k 34

przesłuchanie powódki A. T. k 34 – 35

Wskutek przedmiotowego zdarzenia powódka, licząca wówczas 22 lata, doznała urazu bezwładnościowego odcinka szyjnego kręgosłupa oraz wstrząśnienia odcinka piersiowego kręgosłupa. Jeszcze tego samego dnia powódka udała się do Izby Przyjęć Szpitala w L., gdzie stwierdzono u niej uraz skrętny odcinka szyjnego i stłuczenie odcinka piersiowego w związku z czym przepisano jej leki przeciwbólowe i zalecono stosowanie kołnierza ortopedycznego. W związku z doznany urazem powódka odczuwała dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego wymagające leczenia farmakologicznego. Przez około 6 tygodni nosiła kołnierz ortopedyczny, co stanowiło dla niej istotny dyskomfort. Powódka leczyła się w poradni urazowo – ortopedycznej i neurologicznej. W marcu 2012 r. przechodziła cykl zabiegów rehabilitacyjnych. Powódka zakończyła leczenie skutków urazu powyższego zdarzenia komunikacyjnego na początku kwietnia 2012 r. W związku z odczuwanym lękiem przed jazdą samochodem, nerwowością i nadwrażliwością jednorazowo skorzystała z pomocy lekarza psychologa. Obecnie skarży się na bóle kręgosłupa szyjnego z ograniczenie ruchów skrętnych głowy, zaś ból karku nasila się podczas dłuższego siedzenia w jednej pozycji, podczas pochylania tułowia i próby podniesienia cięższego przedmiotu.

dowód: akta szkody

opinia sądowo – lekarska k 41 – 45

przesłuchanie powódki A. T. k 34 – 35

W związku z doznany w powyższym wypadku komunikacyjnym urazem powódka musiała ograniczyć swoją dotychczasową aktywność. Odczuwane dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego zmusiły ją do rezygnacji z gry w siatkówkę, którą trenowała amatorsko od kilku lat, co sprawiło jej ogromną przykrość. Nie mogła również pomagać swojej bratowej w opiece nad jej 2,5 letnim dzieckiem w okresie, gdy bratowa powódki była w ciąży.

dowód: zeznania świadka S. T. k 34

przesłuchanie powódki A. T. k 34 – 35

Wskutek wypadku komunikacyjnego z dnia 23.01.2012 r. powódka przeżyła uraz bezwładnościowy kręgosłupa szyjnego z uszkodzeniem aparatu torebkowo – więzadłowego z ograniczeniem biernych ruchów rotacyjnych głowy z zespołem bólowym przeciążeniowym, skutkujący trwałym uszczerbkiem na zdrowiu powódki w wysokości 7%.

dowód: opinia sądowo – lekarska k 41 – 45

Powódka przed wypadkiem studiowała oraz zamieszkiwała wspólnie z rodzicami i bratem. Obecnie studiuje zaoczeni pedagogikę i pozostaje na utrzymaniu swoich rodziców.

dowód: przesłuchanie powódki A. T. k 34 – 35

Powódka, za pośrednictwem firmy (...) S.A. w L., zgłosiła stronie pozwanej szkodę wynikającą z wypadku komunikacyjnego z dnia 23.01.2012 r., wnosząc o wypłatę zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w kwocie 10 000 zł. Strona pozwana decyzją z dnia 18.04.2012 r. przyznała powódce kwotę 2 000 zł tytułem zadośćuczynienia i mimo odwołania powódki od tej decyzji, nie zmieniła swojego stanowiska w sprawie.

dowód: akta szkody

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w znacznej części zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie zaznaczyć należy, że odpowiedzialność strony pozwanej z polisy OC wobec powódki za skutki zdarzenia komunikacyjnego z dnia 23.01.2012 r. pozostawała okolicznością bezsporną pomiędzy stronami. Strona pozwana uznała roszczenie powódki w przedmiocie zadośćuczynienia do wysokości wypłaconej jej dotychczas z tego tytułu łącznej kwoty 2 000 zł. Dlatego też Sąd nie zajmował się szczegółowymi rozważaniami co do zasady odpowiedzialności cywilnej strony pozwanej, oceniając zasadność roszczenia powódki w zakresie wysokości należnego zadośćuczynienia.

Na podstawie art. 444§1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Natomiast stosownie do treści art. 445§1 k.c. w powyższym przypadku sąd może przyznać odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie jest szczególną formą naprawienia niemajątkowej szkody na osobie (krzywdy) stanowiącej rodzaj rekompensaty pieniężnej za doznane przez osobę pokrzywdzoną czynem niedozwolonym cierpienia fizyczne lub psychiczne i powinno ułatwić przezwycięzenie przez nią ujemnych przeżyć psychicznych. Wprawdzie przepisy prawa nie określają szczegółowo kryteriów jakimi powinien kierować się Sąd przy ustalaniu wysokości należnego zadośćuczynienia, to jednak odpowiednie wskazówki w zakresie określania wysokości takiego świadczenia pieniężnego zostały wypracowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz w doktrynie prawa. Charakter szkody niemajątkowej decyduje o jej niewymierności, jednak biorąc pod uwagę, że zadośćuczynienie ma charakter kompensacyjny i stanowi swoiste wynagrodzenie osobie poszkodowanej przeżytych cierpień fizycznych i psychicznych przez zobowiązanego do odszkodowania, to odpowiednia suma powinna być pochodną wielkości doznanej krzywdy i przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość zasądzonej kwoty powinna być umiarkowana przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności mających wpływ na rozmiar krzywdy. Przesłanki, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości należnego zadośćuczynienia zostały wskazane w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Decydujące znaczenie powinien mieć rozmiar doznanej szkody niemajątkowej przejawiający się rodzajem uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, ich nieodwracalny charakter, długotrwałość i przebieg procesu leczenia, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i długotrwałość, wiek poszkodowanego, a także ujemne skutki zdrowotne w przyszłości (por. wyrok SN z dnia 27 lutego 2004 r. V CK 282/03, wyrok SN z dnia 1 kwietnia 2004 r. II CK 131/03). Ponadto wysokość świadczenia z tytułu zadośćuczynienia nie powinna być nadmierna w stosunku do doznanej

krzywdy, ale powinna być utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyrok SN z dnia 28 września 2001 r., sygn. akt III CKN 427/00).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentacji lekarskiej zawartej w aktach szkody i opinii biegłego sądowego lekarza z zakresu chirurgii ortopedycznej wskazuje na to, że powódka wskutek zdarzenia komunikacyjnego z dnia 23.01.2012 r. doznała urazu bezwładnościowego odcinaka szyjnego kręgosłupa oraz wstrząśnienia odcinka piersiowego kręgosłupa. Przebyty uraz wiązał się z występowaniem silnych dolegliwości bólowych głowy i okolic kręgosłupa szyjnego i piersiowego wymagających leczenia farmakologicznego i stosowania kołnierza ortopedycznego przez okres około 6 tygodni. Z całą pewnością pojawiające się silne bóle głowy i karku ograniczające zdolność poruszania się, schylania, podnoszenia cięższych przedmiotów stanowiły istotny dyskomfort psychiczny. Z przesłuchania powódki i zeznań jej brata S. T. wynika, że musiała ona ograniczyć swoją dotychczasową aktywność życiową poprzez rezygnację z gry w siatkówkę, którą trenowała amatorsko regularnie od kilku lat, co było dla niej źródłem smutku i przygnębienia. Skutki przebytego urazu, pojawiające się nieoczekiwane dotkliwie bóle okolic kręgosłupa szyjnego, konieczność kilkumiesięcznego leczenia i rehabilitacji, były dla powódki szczególnie dotkliwie i przykre, gdyż będąc osobą młodą i aktywną, nie mogła ona w pełni realizować się w życiu osobistym i realizować swoich zainteresowań sportowych, co istotnie wpływa na pogłębienie doznanej przez nią krzywdy.

Ponadto z opinii biegłego sądowego K. C. wynika, że powódka wskutek przedmiotowego zdarzenia drogowego przeżyła uraz bezwładnościowy kręgosłupa szyjnego z uszkodzeniem aparatu torebkowo – więzadłowego z ograniczeniem biernych ruchów rotacyjnych głowy z zespołem bólowym przeciążeniowym, skutkujący trwałym uszczerbkiem na zdrowiu powódki w wysokości 7%. Biegły sądowy w sporządzonej przez siebie opinii w sposób szczegółowy wyjaśnił charakter urazu powódki i sposób ustalenia uszczerbku na zdrowiu powódki. Sąd uznał powyższą opinię biegłego sądowego za przydatną w sprawie, bowiem została sporządzona w sposób profesjonalny i rzetelny oraz w całości odpowiadała na stawiane zagadnienia wymagające wiadomości specjalnych, stąd też brak podstaw do uznania zasadności zarzutów strony pozwanej do tej opinii. Warto przy tym zauważyć, że biegły jest doświadczonym specjalistą z zakresu chirurgii ortopedycznej, a opinia wydana została nie tylko na podstawie dokumentacji innych lekarzy, ale i po przeprowadzeniu badania lekarskiego powódki przez biegłego.

Uwzględniając całokształt okoliczności sprawy, rodzaj obrażeń ciała powódki po wypadku, charakter doznanego przez nią urazu, długotrwałość leczenia, stopień natężenia dolegliwości bólowych, wystąpienie uszczerbku na zdrowiu w wysokości 7%, Sąd uznał, że rozmiar doznanej przez powódkę krzywdy uzasadnia przyznanie jednorazowego świadczenia pieniężnego z tytułu zadośćuczynienia w wysokości 10 000 zł. Nadto powyższa kwota nie jest nadmierna i odpowiada przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Biorąc pod uwagę, że dotychczas została już spełniona część świadczenia z tego tytułu w wysokości 2 000 zł, Sąd zasądził od strony pozwanej dalszą kwotę 8 000 zł. Natomiast powództwo w zakresie żądania wyższej kwoty zadośćuczynienia podlegało oddaleniu.

Odsetki ustawowe zostały zasądzone na podstawie art. 481§1 i §2 k.c. od dnia 02.06.2012 r. do dnia zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu.

Rozstrzygnięcie Sądu w przedmiocie kosztów procesu zapadło na podstawie art. 100 k.p.c. oraz na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. W niniejszej sprawie zaszły okoliczności uzasadniające dokonanie stosunkowego rozdzielenia kosztów procesowych stron. Powództwo A. T. zostało uwzględnione w stosunku do zgłoszonego żądania w 66,66%, natomiast strona pozwana utrzymała się ze swoimi żądaniami w 33,34%. Po wzajemnym zbilansowaniu kosztów stron przy uwzględnieniu, stosunku w którym utrzymały się za swoimi żądaniami, strona pozwana powinna zwrócić powódce koszty procesu w kwocie 1 071,99 zł.

Nadto strony, stosownie do wyniku rozstrzygnięcia w sprawie, na podstawie art. 100 k.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, obowiązane są uiścić na rzecz Skarbu Państwa

(Sądu Rejonowego w Lubinie) brakujące koszty postępowania, przy czym na powódkę przypada kwota 66,68 zł, zaś na stronę pozwaną kwota 133,32 zł.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w sentencji.